

Bilis a les xarxes

«Sembla que les opinions a les xarxes només puguin ser blanques o negres. No pots tenir una opinió intermèdia»

Les xarxes ens polaritzen massa. Cada vegada més. Sembla que les opinions a les xarxes només puguin ser blanques o negres. O estàs amb mi o en contra meva. O et sembla bé el #SantPereAcasaSTC o és un desastre. O l'Anella Verda ens salvarà de tots els pecats o serà la maledicció de les nostres ànimes. És com si només es poguessin fer les coses d'una manera o no fer-les. No pots tenir una opinió intermèdia.

A més està demostrat que els algorismes de les xarxes pretenen la polarització. L'algoritme de YouTube recomanava fins fa un any pornografia infantil. Per què? Perquè la plataforma de vídeo vol que la persona usuària hi passi temps. Temps és diners (fins i tot pels gegants de Silicon Valley). Després de cada vídeo vist en recomana un xic més llarg i un xic més extrem (per impactar i captar l'atenció). També hem vist casos similars a altres xarxes, que prioritzen publicacions amb impactes que amb informació veraç. Més impactes, millor estadística per vendre.

Però nosaltres hi contribuïm. Cada vegada intento entrar menys en conflicte a les xarxes: costa explicar-se amb detall. Només pots arribar a la superfície de les idees. I la falta de comunicació no verbal fa que no es pugui controlar el to amb què els receptors reben el missatge. I si algú llegeix alguna cosa que argumenta en contra d'alguna creença o valor prop, pot prendre-s'ho com una mofa o un atac fàcilment. Treure de context segons quina piulada innocent fa que aquella publicació pugui ser verí pur.

El millor exemple és el grup SOM DE SANT CUGAT del Facebook. Un grup que adoro. Com la humanitat i les xarxes, és capaç del millor i el pitjor. En aquell grup et pots trobar gent vomitant bilis només perquè no els agrada quelcom, com gent ajudant-se en dificultats. Blanc i negre. Molt a favor dels fundadors que el van crear amb la intenció de "comentar tota mena d'assumptes amb la intenció d'ajudar-nos i informar-nos". Però en canvi algunes persones usuàries semblen entestades a convertir-les en pou de crítiques. D'altres, en un niu de bondat: fotografies boniques, acudits, recomanacions...

Cada vegada més, obvio les primeres i paro atenció en les segones. Les estridències que només volen cridar l'atenció (i molt sovint amb motius egoistes) no mereixen el nostre temps (que ja és prou limitat). Intento centrar-me en la gent que intenta fer les xarxes (i el món) un lloc millor.